

עמ"ת 46846/10/14 - י' ל' נג' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בbara שבע

03 נובמבר 2014

עמ"ת 46846 כ'(עוצר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' נשיא יוסף אלון
העוורר י' ל' כ' (עוצר)
נג' מדינת ישראל
המשיבה

נכחים:

העוור וב' עוז' רן אבינעם

ב' המשיבה עוז' שרית אלישע אלעמי

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

העוור, יליד 1967, הואשם בבית משפט השלום בbara שבע בעבירות של החזקת סכין ואיומים.

על פי הנטען ביום 5.9.14 הגיע העורר לבדיקה שגרתית בבייה"ח הפסיכיאטרי כשהוא מחזיק בסכין, אשר נלקח ממנו על ידי המאבטח בכניסה לביה"ח.

במהלך בדיקתו על ידי הפסיכיאטר, סיפר לו העורר כי הוא הגיע למקום עם הסכין כדי לשסף את גרכונו של רופא אחר, אולם הסכין נלקחה ממנו על ידי המאבטח. שלושה ימים לאחר מכן בועת בדיקה נוספת בבייה"ח הפסיכיאטרי אמר העורר על הרופאה כי הגיע בערב עם סכין, זאת לאחר שהוא סירבה לספק לו את התרופות או הסמים שדרש.

המדינה ביקשה לעוזרו עד לתום ההליכים.

בבימ"ש השלום לא חלק ב'ע' העורר כי קיימות ראיותلقאות להוכחת המעשים המוחשיים לעורר, אולם טען כי לאור חוו'ו'ד הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו, עולה יסוד של ממש לטענת הגנה של שכנות.

עמוד 1

זאת עקב לכך שעל פי הנטען בחווית הדעת ביום האירוע הראשון שבכתב האישום, נטל העורר על פי הودעתו כמהות אדירה של סמי ריטלון וכתווצה מכך, על פי האמור בחווית הדעת הפסיכיאטרית, הוא היה אותה שעה במצב פסיכוטי.

לטענת הסגנור במצב דברים זה עומדת לעורר הגנת השכירות, זאת כיון שעלי פי טענתו הוא נטל את הסמים ונכנס במצב ה"שכירות" לא במטרה לבצע עבירה, אלא במטרת התאבדות (וזאת תוך הפניה להוראות השונות שבסעיף 34 ט לחוק העונשין).

בית משפט השלום קבע כי עלית המ Zucker קמה בעניינו של העורר נוכח המ██וכנות הבוטה בעיליל הנש��פת מהמעשים המיחוסים לו והוכיחים לכואורה.

nocach זאת, nocach ההסכמה בדבר קיומן של ראיות לכואורה, ולמכביר, בחומר החקירה, קמה עלית המ Zucker.

בית משפט קמא לא קיבל את טענת הסגנור כי די בחווית הדעת של הפסיכיאטרית (ימים 14.10.5), כדי לשולול על הספ, מניה ובה, את עצם האחוריות הפלילית מכוח טענת ההגנה של שכירות.

נקבע כי שאלת הוכחתה או אי הוכחתה של טענת הגנת השכירות מקומה בשלב בירור האישום לגופו בהליך העיקרי.

nocach זאת ולאור העובדה שהעורר איננו יכול להציג חלופת מעוצר כלשהו הורה ביהם"ש השלום (כב' השופט י. עטר) כי העורר יעצר עד לתום ההליכים כנגדו.

בפני עדר שהגיש העורר על ההחלטה האמורה.

ב"כ העורר חוזר על טענתו כי די באמור בחווית הדעת הפסיכיאטרית הנ"ל כדי לקבוע מניה ובה, כבר בשלב זה של הליך המ Zucker, כי העורר הגנת השכירות ברמה השוללת מלכתחילה את קיום עלית המ Zucker.

איןני מקבל טענה זו וזאת בראש ובראשונה מהניסיוקים המפורטים המופיעים בהחלטתו של כב' השופט י. עטר.

בשלב בחינת הלאוריות של הראיות יש אמן מקום לבחון, בסוגים המתחייבים, גם טענות הגנה שմבקש להעלות הנאשם.

אולם, בחינה זו בשלב הראשוני של בחינת הראיות הלאוריות תהיה גם היא ברמת הבדיקה הלאורית והראשונית.

בעניין דנן אין לומר כי חווית הדעת הפסיכיאטרית קובעת כממצא ברור כי העורר בעת ביצוע המiosis לו היה במצב של שכירות המקיים את טענת השכירות שבסעיף 34 ט לחוק העונשין.

בוודאי שאין מקום לומר בשלב זה שחו"ד זו שוללת מראש כי הנסיבות בהן גרם העורר את מצב השכירות הנטען הינן ככלא שאין בהן לשולול את תוקף הגנת השכירות כאמור בסעיף 34 ט הנ"ל.

הראיות הלאוריות שבחומר החקירה, שכן עליהן מחלוקת הין כי העורר אכן ביצע לכואורה את המiosis לו.

monic אני גם להניח, ولو לצורך הטיעון, כי בעת ביצוע המiosis לו הוא היה במצב פסיכוטי עקב נטילת כמהות אדירה של חומר מסمم.

אני מוכן לקבל הטענה כי האמור בחוות הדעת מספק מלכתחילה רמת ראיות, ولو גם לכואורית, כי נסיבות נטילת הסם היו ככל היפות את הגנת השכרות בעינה.

המדובר בשאלות של עובדה ושל חוות דעת מקצועיות - כל אלה אמורים להתרór ולהתלבן בבירור ההליכים בתיק העיקרי ולא בשלב מקדמי זה.

מצטרף אני לנition הדברים המופיע בהחלטת כב' השופט י. עטר ולפסיקה הרלבנטית לעניין זה המוצטטת על ידו.

לאור כל זאת, צדק בימ"ש קמא בקבועו כי קמה בעניין דין עילת מעצר בשל מסוכנות מוחשית מצד העורר.

מסוכנות זו נודעת ומתבקשת הן מהמייחס לו עתה בכתב האישום הנוכחי, המוכח לכואורה, והן מעין ברישום הפלילי המכוביד של העורר כפי שעניינתי בו בתחום תיק החקירה.

איןני שולל על הסוף את עצם היתכנותה של חלופה מעצר בעניינו של העורר, אם יצא העורר להצעה חלופה שכזו ולאחר שחלופה שכזו תיבדק נראה על ידי הגורמים המקצועיים ותובה לבחינתו של ביהם"ש.

יהי ויהי בידי העורר להצעה חלופה שכזו רשייא יהיה לפנות בבקשת לעיון חוזר, ומתווך עיליה זו, לבימ"ש השלום.

סוף דבר, מהנימוקים שפורטו לעיל - אני דוחה את העrr.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא